

दुर्योधन इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ पांडवा अपि कौरवान् अभ्यद्रवन्ते तिशेषः ॥ ११ ॥ कालयुगांतः महाप्रलयः ॥ १२ ॥ १३ ॥ स्वकर्म आग्निमुखेन प्रहारसहनादि उद्धहतो निर्बोद्धुः
संजय उवाच दुर्योधनस्ततः कर्णमुपेत्य भरतर्षभ ॥ अब्रवीन्मद्राजं च तथैवान्यांश्च पार्थिवान् ॥ १ ॥ यदृच्छयैतत्संप्राप्तं स्वर्गद्वारमपावतं ॥ सुखिनः क्षत्रि
याः कर्णलभन्ते युद्धमीदृशं ॥ २ ॥ सदृशैः क्षत्रियैः शूरैः शूराणां युध्यतां युधि ॥ इष्टं भवति राधेय तदिदं समुपस्थितम् ॥ ३ ॥ हत्वा च पांडवान् युद्धे स्फीता मुर्वीमवा
प्स्यथ ॥ निहतावापरैर्युद्धे वीरलोका मवाप्स्यथ ॥ ४ ॥ दुर्योधनस्य तच्छ्रुत्वा वचनं क्षत्रियर्षभाः ॥ तदृष्टानादानुदक्रोशन्वादित्राणि च सर्वशः ॥ ५ ॥ ततः प्रमुदिते
तस्मिन् दुर्योधनवलेतदा ॥ हर्षयं स्तावकान्यो धानद्रौणिर्वचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ प्रत्यक्षं सर्वसैन्यानां भवतां चापि पश्यतां ॥ न्यस्तशस्त्रो मम पिता धृष्टद्युम्नेन पातितः
॥ ७ ॥ स तेनाहममर्षेण मित्रार्थे चापि पार्थिवाः ॥ सत्यं वः प्रतिजानामि तद्वाक्यं मे निबोधत ॥ ८ ॥ धृष्टद्युम्नमहत्वाहं न विमोक्ष्यामि दंशनं ॥ अनृतायां प्रतिज्ञायां
नाहं स्वर्गमवाप्नुयां ॥ ९ ॥ अर्जुनो भीमसेनश्च यो धो यो रक्षितारणे ॥ धृष्टद्युम्नस्य तं संख्ये निह निष्यामि सायकैः ॥ १० ॥ एवमुक्ते ततः सर्वासहिता भारती चमूः ॥
अभ्यद्रवत कर्तेयांस्तथा ते चापि पांडवाः ॥ ११ ॥ स संनिपातो रथयूथपानां बभूव राजन् प्रतिभीमरूपः ॥ जनक्षयः कालयुगांतकल्यः प्रावर्त्तताग्रे कुरुसंजयानां
॥ १२ ॥ ततः प्रवृत्ते युधि संप्रहरे भृतानि सर्वाणि सदैव तानि ॥ आसन्समेतानि सहाप्सरोभिर्दिदृक्षमाणानि नरप्रवीरान् ॥ १३ ॥ दिव्यैश्चमाल्यैर्विविधैश्च गंधै
र्दिव्यैश्च रत्नैर्विविधैर्नराग्र्यान् ॥ रणे स्वकर्माद्ब्रूतः प्रवीरानवाकिरन्नाप्सरसः प्रतृष्टाः ॥ १४ ॥ समीरणस्तांश्च निषेव्य गंधान् सिषेव सर्वानपि योधमुख्यान् ॥ नि
षेव्यमाणास्त्वनिलेन योधाः परस्परघ्ना धरणीं निपेतुः ॥ १५ ॥ सा दिव्यमाल्यैरवकीर्यमाणानां सुवर्णपुंखैश्च शरैर्विविचित्रैः ॥ नक्षत्रसंघैरिव चित्रिता द्यौः क्षितिर्बभौ
योधवरैर्विविचित्रा ॥ १६ ॥ ततो तैरिक्षादपि साधुवादैर्वादित्रघोषैः समुदीर्यमाणः ॥ ज्याघोषेनेमिस्वननादचित्रः समाकुलः सो भवत्संप्रहारः ॥ १७ ॥ इति श्रीमहा
भारते कर्णपर्वणि अश्वत्थामप्रतिज्ञायां सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ संजय उवाच एवमेष महानासीत्संग्रामः पृथिवीक्षिताम् ॥ क्रुद्धेर्जुने
तथा कर्णे भीमसेने च पांडवे ॥ १ ॥ द्रोणपुत्रं पराजित्य जित्वा चान्यान्महाराथान् ॥ अब्रवीदर्जुनो राजन्वासुदेवमिदं वचः ॥ २ ॥ पश्य कृष्णमहाबाहो द्रवन्तीं पांड
वीं चमूं ॥ कर्णं पश्य च संग्रामे कालयन्तं महाराथान् ॥ ३ ॥ न च पश्यामि दाशार्हधर्मराजं युधिष्ठिरं ॥ नापि केतुयुधांश्रेष्ठ धर्मराजस्य दृश्यते ॥ ४ ॥

॥ १४ ॥ समीरणः सिषेवेत्यन्वयः परस्परं घ्नन्ति परस्परं मारिता इत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये आरतभावदीपे सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ एवमिति ॥ १८ ॥ १९ ॥